ಮಾನಸಿ

ತಿಂಗಳ ಪತ್ರಿಕೆ

ಮಾರ್ಚ್ : 1999

- ಹೌಸ್ ವೈಫ್ ಸಿಂಡ್ರೋಂ
- ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳು
- ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ವಿಮಾ ಯೋಜನೆ?
- 'ಮಾನಸಿ-ಮಾನಸ' ಕುರಿತ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಲೇಖನ
- ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ - ಡಾ. ಅಮಾರ್ತ್ಯಾಸೇನ್ ರವರ ಒಂದು ವಿಚಾರಧಾರೆ

ಮಾನಸ

ತಿಂಗಳ ಪತ್ರಿಕೆ

ಸಂಪುಟ : 14 ಸಂಚಿಕೆ : 3

ಮಾರ್ಚ್ : 1999

ವಿಳಾಸ

"ಮಾನಸ" ತಿಂಗಳ ಪತ್ರಿಕೆ

ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಸ್ತೆ

ಕಾಡುಗೋಡಿ ಪೋಸ್ಟ್

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 067

ಸೂಚನೆ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ **3-00** ರೂ.

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ **40-00** ರೂ.

ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ

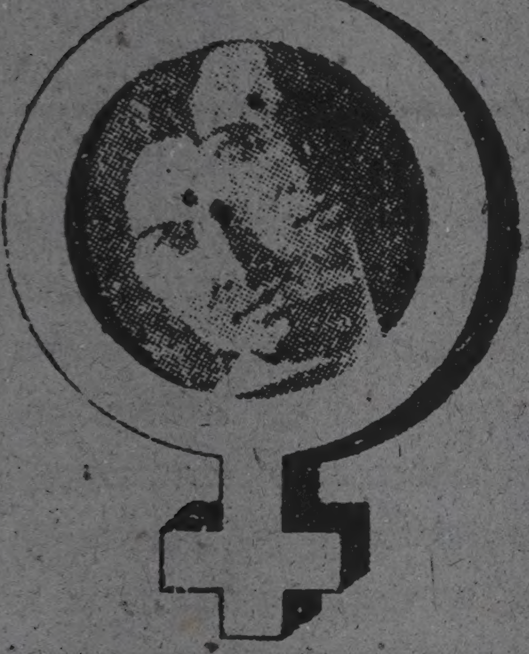
ಒಟ್ಟು ಹನ್ನೊಂದು ಸಂಚಿಕೆಗಳು

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ......

ಸಂಪಾದಕರು, ಪ್ರಕಾಶಕರು ಹಾಗೂ ಮುದ್ರಕರು : ಮಾನವಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯ

ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಸ್ತೆ, ಕಾಡುಗೋಡಿ ಅಂಚೆ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೬೭

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಗೃಹಿಣಿಯ ಮನೋವೈಕಲ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಭಾವದ ಬಗ್ಗೆಗಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗ ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳು ಸಮಾಜದ - ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆಯೋ ಅಥವಾ ಸವಾಲಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆಯೋ ಆಗ ಮೇಲ್ಕಂಡ ರಂಗಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಜಾಗೃತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪ್ರಚಲಿತ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಜೃಂಭಿಸಿ ಹೇಳತೊಡಗುತ್ತವೆ. ತಾಳಿ, ಕಾಲುಂಗರ ಹಾಗೂ ಕುಟುಂಬದ ಮಹತ್ವ ಸಿನೆಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿದ್ದು ಈ ಬ್ಯಾಕ್‌ಲ್ಯಾಷ್‌ನ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ. ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ. - ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿರಿಮೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಕೂಡಾ ಈ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದೆಯೇ ಎಂಬುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಗೃಹಿಣಿಯರ ಮನೋವೈಕಲ್ಯ, ಶೂನ್ಯಭಾವದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯ ಬ್ಯಾಕ್‌ಲ್ಯಾಷ್, ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುನಶ್ಚೇತನ ಹಾಗೂ ವರ್ಗ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿನ ಮಹಿಳೆ ಬರಿಯ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಿ ಉಳಿದು ಗ್ರಾಹಕ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಬಹಳಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಮನೆ, ಕುಟುಂಬ, ದುಡಿಮೆ ಎಲ್ಲದನ್ನೂ ಸಂಬಾಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಅಗತ್ಯ ಹಿಂದಿನಕ್ಕಿಂತ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೆಲಸ ಮಾಡತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ.

ಜಾಗತೀಕರಣ, ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಗೃಹಿಣಿಯರ ಶ್ರಮವನ್ನು ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುನ್ನಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿಸಿ, ಬಿಡಿ ಭಾಗಗಳು ಮನೆಯಿಂದಲೇ ತಯಾರಾಗುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂದು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಹಾಗೂ ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಗೃಹಿಣಿಯನ್ನು ಇಮ್ಮುಖವಾಗಿ ಶೋಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಇಷ್ಟು ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯಭಾವ, ಬದುಕೆಂದರೆ ಇಷ್ಟೇ ಎನ್ನುವಂತಹ ಅನುಭವಗಳು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ಅನುಭವ ವೇದ್ಯ ಮಾತ್ರಾಗುತ್ತದೆ. ವರ್ಗ ಹಿನ್ನಲೆಯ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಮಹತ್ವವಾದುದನ್ನೇನೋ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದ ಸಂಕೀರ್ಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸವಾಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಓದುಗರೆಲ್ಲರಿಗೂ 1999ರ ಮಹಿಳಾ ದಿನ ಮಾರ್ಚ್ 8ರ ಶುಭಾಶಯಗಳು

ಹೌಸ್‌ವೈಫ್ ಸಿಂಡ್ರೋಂ

ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ಸುಂದರ ಬಂಗಲೆ, ಕೈ ತುಂಬಾ ಗಳಿಸಿ ತರುವ ಪತಿ, ಮುದ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳು - ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಇನ್ನಾವ ಸುಖವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು? ಮನೆ, ಪತಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸುತ್ತಾ ಕಳೆಯುವ ಅವಳ ದಿನಗಳು ಸ್ವರ್ಗ ಸಮಾನವೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಬೇಸರದ ಕ್ಷಣಗಳಿಗಾಗಲೀ, ಶೂನ್ಯ ಭಾವಕ್ಕಾಗಲೀ ಅವಳಿಗೆ ಪುರುಸೊತ್ತು ತಾನೇ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಮನೆಯ ಕೆಲಸ, ಗಂಡನ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲಸ, ತನ್ನ ಶೃಂಗಾರಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಲಶವಿಟ್ಟಂತೆ ಕುಟುಂಬವು ಸಮಾಜದ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹಲವು ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಸೌಹಾರ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಎಚ್ಚರಗಳು - ಎಷ್ಟೊಂದು ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಜೀವನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು! ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದ ಗಳಿಗೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಗಂಡನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಮಲಗುವವರೆಗೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಓಡುವ ದಿನಗಳು! ಇನ್ನೇನು ಭಾಗ್ಯ ತಾನೇ ಬೇಕು?

ಆದರೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಂತರಂಗದ ಯಾವುದೋ ಆಳದಿಂದ, ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಬಹುದೇ ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ, 'ಬದುಕೆಂದರೆ ಇಷ್ಟೇ ಏನು?' ಎಂಬ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಲುಗುಟ್ಟುತ್ತದೇಕೆ? ಈ ದನಿ ತನ್ನೊಳಗಿನಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದರೂ, ಹೌದೆಂದು ನಂಬಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತೊಡಗಲು ಹೆಣ್ಣು ಹೆದರುತ್ತಾಳೆ. ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ? ಇದಾವ ಭಾವ?

'ಸೂಕ್ತ ವರ'ನನ್ನು ಪಡೆದು 'ಸುಖೀ ಸಂಸಾರದ ಸದಸ್ಯೆ'ಯಾಗುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯೂ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ದುಃಖಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾಳೇಕೆ ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ. ಈ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತನ್ನೊಳಗಿನ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇಕೆ ಅದನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬೇಕೆಂದರೂ ಹೇಗೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ತನಗೇನೋ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಅನುಭವ ಸತ್ಯವಾದರೂ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಚಡಪಡಿಕೆ ಅವಳನ್ನಾವರಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ಸಮಾಜದ ಕಣ್ಣಿಗಂತೂ ಅವಳ ಈ ಅವಸ್ಥೆ ನಗೆಪಾಟಲಿನ ಸಂಗತಿಯಾಗಷ್ಟೇ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಮಾತನ್ನಂತೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನದು ಸದಾ ಅತೃಪ್ತವಾದ, ಅನಾರೋಗ್ಯದ, ವಿಕೃತವಾದ ಮನಸ್ಸು ಎಂಬ ದೋಷಾರೋಪಣೆಯನ್ನಷ್ಟೆ ಅವಳು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳೀಗ ತನ್ನ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಕಾರಣಗಳು ಹೊರಗೆ ಇರಬಹುದು ಎಂಬ ಅನುಮಾನವನ್ನೂ ಕೂಡ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾಳೆ. ತಾನೇ, ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಗೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಸುತ್ತಲಿನವರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವಳೀಗ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಈ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲೇ ತೊಡಗಿ ಹೆಣಗುತ್ತಾಳೆ. ಮನೆಯ ಅಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ, ಅಡಿಗೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ, ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳ ಲಾಲನೆ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅವಳು ಬಿಡುವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಅವಳ ಸೇವೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆತಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಂಡತಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ತಾಯಿ ಎಂಬ ಗೌರವ ತನಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕೆಂದರೆ ಅಂಥಾ ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ. ಗಂಡ, ಮನೆ, ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಯನಿರತವಾದರಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ತನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡನೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ವಿಶೇಷವಾದ ಯಾವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನೂ ಗಳಿಸಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಿಡುವ ಮನಸ್ಸೊಂದಿದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು.

ಆದರೆ ತನ್ನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುವ ಈ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ಸುಕತೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಲೋಪವಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಮೇಲೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ದಿನ ಕಳೆಯಿತು ಎಂಬ ತೃಪ್ತಿಯ ಬದಲು 'ಬದುಕೆಂದರೆ ಇದೇ ಏನು?' ಎಂಬ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. 'ನಾಳೆಯೂ ಇಷ್ಟೇ ತಾನೇ?' ಎಂಬ ನಿರಾಶೆಯ ಚಿಂತೆ ಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಗಂಡ, ಮನೆ, ಮಕ್ಕಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲರೂ ಸದಾ ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತಾ ನಡೆದಾಡುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಳೂ ತನ್ನೊಳಗೇ ತಾನು ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ತೆರನ ಶೂನ್ಯಭಾವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ,

ಹೊರಗೆ ಮಾತ್ರ ನಗು ಮುಖವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹಾಗೆಯೇ 'ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಅಪವಾದವಾಗಿ ಶೂನ್ಯಭಾವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಾಪಿ' ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅದೊಂದು ಬಗೆಯೇ ಅಪರಾಧೀ ಭಾವಕ್ಕೂ ಪಕ್ಕಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ 'ಸುಖೀ ಸಂಸಾರ'ಗಳ ಹೆಂಗಸರೊಂದಿಗೆ ಅಂತರಂಗದ ಮಾತುಕತೆಗಳಿಗೆ ತೊಡಗಬೇಕು. ಸೂಕ್ಷ್ಮಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ದಕ್ಕುವ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯಷ್ಟೇ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂಗತಿಗಳು ಈ ಹರಟೆಯ ಹಂದರಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. 'ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ' ನನಗೆ ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಎಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಲಿ? ನನಗೇನು ತಾನೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ' ಎಂಬ ಮಾತುಗಳೊಂದಿಗೇ 'ನನಗೇ ತಲೆ ಸರಿ ಇಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ-ಆದರೂ ಏಕೋ ಬೇಜಾರು. ನಾನು ಯಾಕೆ ಹೀಗಾಗಿದೀನೋ ಏನೋ' ಎಂಬ ನೋವಿನ ಮಾತುಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಅಲ್ಲದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬವಣೆಪಡುವ ಈ ಹೆಣ್ಣು 'ಹಾಗೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆಯೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಭ್ರಮೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಧೃಡ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ' ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಬಹುದು. ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ನೆರವನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಹುದು. 'ಬೇಸರ'ವನ್ನು ಮರೆಯಲು ಹಲವು ದೊಂಬರಾಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು. ಅಲಂಕಾರ, ಪ್ರವಾಸ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ಪಾರ್ಟಿಗಳು, ಹವ್ಯಾಸಗಳು-ಇಂಥವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶೂನ್ಯಭಾವವನ್ನು ಮರೆಸಿಬಿಡಲು ಯತ್ನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಯಾವ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ನೀಡಲಾರದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಂದಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಉಪಶಮನಗಳಂತೆ ನೆರವಾಗಬಹುದಷ್ಟೇ. ಅಥವಾ ಅವೇ ಒಂದು ಗೀಳಿನಂತೆ, ಹುಚ್ಚಿನಂತೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಮನೋವಿಕಾರದ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಾಗಿ ಬಿಡಬಹುದು. ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವಾದರೂ ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಬದುಕು ಮಾತ್ರ ಘನತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಗೆಪಾಟಲಿನದಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಇಂಥಾ 'ಸುಖೀ ಸಂಸಾರ'ದ ಹೆಂಗಸರ ಹರಟೆಗಳಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಮೈಮಾಟ, ವೇಷ ಭೂಷಣ, ವಸ್ತ್ರ ಅಲಂಕಾರ, ಪಾರ್ಟಿಗಳಂತಹ ಅರ್ಥಹೀನ ಹವ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯಭಾವವನ್ನು ಮರೆಸಲೆತ್ನಿಸುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ತಮ್ಮ ಹರಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನೇ ಬದುಕಿನ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಂಗತಿಗಳೆಂಬಂತೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ, ಅಹಂಭಾವವನ್ನೋ ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನೋ ಮರೆಯುತ್ತಾ ತಾವು 'ಸುಖಿ'ಗಳೆಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಲು ಹೆಣಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಒಳಗಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಗಂಭೀರ ಸ್ವಭಾವದವರು 'ಏನೋ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅನುಭವವಾಗತ್ತೆ', 'ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದೀನಾ, ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಯಾಕಾಗಿ ಬದುಕಿದ್ದೀನೋ ಏನೋ', 'ಯಾಕೋ ತುಂಬಾ ಸಾಕಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ', 'ವಿನಾಕಾರಣ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ರೇಗಾಡುವಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ', 'ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೇ ಅತ್ತುಬಿಡಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ', 'ಸದಾಕಾಲ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಸುಸ್ತು', 'ನಿತ್ರಾಣ', 'ರೋಗವಿಲ್ಲ ರುಜಿನವಿಲ್ಲ'- ಎಂಬಂತಹ ನಿರಾಸೆಯ, ವೇದಾಂತದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದುವರೆದು, ಇದಕ್ಕೊಂದು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಿಯೇನು ಎಂಬ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದವರು 'ನಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹುದೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದರೆ ಆದೀತೇನೋ' ಎಂಬಂತಹ ಮಾತಿನಿಂದ ತೊಡಗಿದರೂ 'ಜಾಗ ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇನೋ, ನಾಲ್ಕು ದಿನ ತವರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರೆ ಹೇಗೆ, ಮನೆ ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ನಿಗಾ ವಹಿಸಲು ತೊಡಗಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇನೋ' ಎಂಬಂತಹ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನೋರೋಗ ತಜ್ಞನೊಬ್ಬ ಈ ರೋಗವನ್ನು 'ಗೃಹಿಣೀ ಬಾಧೆ' (House Wife Syndrome) ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದನಂತೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಂತೂ ಈ ಬಾಧೆಯನ್ನು ರೋಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ರೂಢಿ ಇನ್ನೂ ಬಂದಂತಿಲ್ಲ. ಮುಂದುವರೆದ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ಬಳಿ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆಂದು ಈ ರೋಗಿಗಳು ಹೋಗುತ್ತಾರಂತೆ. ಈ ರೋಗಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದೈಹಿಕ ಬಾಧೆ ಅಥವಾ ವರ್ತನೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಂಟು. ಹುಚ್ಚೆನದೆನಿಸುವ ಮಾತು ವರ್ತನೆಗಳು, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು, ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತರ್ಕರಹಿತವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಹಿಂಸೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗು ಮಾಡುವುದು- ಇಂತಹ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ಈ ಹೆಂಗಸರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು. ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ

ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸುವ ಇವರನ್ನು ಹುಚ್ಚರ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗದು. ಮುಂದುವರೆದ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ನೆರವನ್ನು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತದಾದರೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ, ಮಾಟ, ಮಾಯ, ದೇವರು, ದಿಂಡಿರು ಹರಕೆ - ಎಂಬ ಅಸಹಾಯಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲ. ಈ ರೋಗದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದೈಹಿಕ ಬಾಧೆಗಳಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಂಟು. ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಉರಿ, ನೋವು, ಗಂದೆ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಹಿಸಲಾಗದ ತಲೆನೋವಿನ ಲಕ್ಷಣವಂತೂ ಬಹುತೇಕ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಈ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಡಾಕ್ಟರು ಔಷಧಿ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ದೈಹಿಕ ಉಪಶಮನಕ್ಕಷ್ಟೇ ನೆರವಾಗಬಹುದು. ಅದೂ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೂಲವನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೊರಟ ಆಧುನಿಕ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳೇನೂ ತಮ್ಮ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಸ್ಥಳ ಬದಲಾವಣೆ, ಹೊಸ ಹವ್ಯಾಸಗಳು, ಹೊಂದಾಣಿಕೆ-ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಿದರು. 'ಸಾಮಾಜಿಕವಾದ ಹಲವು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಗಂಭೀರ ಚಿಂತಕರೆನಿಸಿದವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಮೊದಲಿನದು ಪರಿಹಾರವೇ ಅಲ್ಲದ ಕೇವಲ ಉಪಶಮನ ಮಾತ್ರದ ಉಪಾಯ. ಎರಡನೆಯ 'ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ'ದ ಸ್ವರೂಪವೇ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ. 'ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯ'ವನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಸೂಚಿಸುವ ಈ ಮಾತು ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಂತವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಅವಳ ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

'ಸುಖದಲ್ಲೇ ಉರುಳಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕಷ್ಟ, ಸಂಕಟ ಎಂದು ಗೋಣಗಾಡುವ ಈ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಲು ಹೋಗಲೇಬಾರದು. ಇವರ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಇವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ಸವಲತ್ತುಗಳು ದೊರೆತಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಮೊದಲು ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಡಬೇಕೋ ಹೇಗಿಡಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಇಡಿ. ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿ ಬಿಡೋದಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇ ಮೊದಲನೆಯ ತಪ್ಪು, ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಕೊರುತ್ತಾರೆ' ಎಂಬಂತಹ ಕುಹಕದ, ಸಿನಿಕತನದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗಂತೂ ಕೊರತೆಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಬೆಟ್ಟಿ ಫ್ರೀಡನ್ (Betty Friedan) ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಚಿಂತಕಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶಾಲ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾಳೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಾ, ಆ ಅನುಭವಗಳ ಲೋಕದಿಂದಲೇ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದು ಈಕೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ.

'ದಿನವಿಡೀ ಪುರಸೊತ್ತಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ಇಡೀ ದಿನ ಬೇಸರವೇ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ದಿನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಈ ದಿನ ನಾನು ಏನೇನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಲು ಹೊರಟರೆ ಮಹತ್ವದ್ದೆನಿಸುವ ಏನೂ ಇರೊಲ್ಲ. ಮಾಡು, ತೊಳಿ, ಬಳಿ ಅನ್ನುವ ಚಕ್ರವೇ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಪುರಸೊತ್ತು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಒಂದೋ ಗಂಡನ ಕೆಲಸ, ಇಲ್ಲವೇ ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲಸ, ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು ತಾನೇ ಮಾಡುತ್ತೀನಿ? ದಿನನಿತ್ಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದರೆ ರಾತ್ರಿಯಾದರೆ ಅದದೇ ಕೆಲಸ'- ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು ಬರಹಗಳಿಲ್ಲದ ಗೃಹಿಣಿಯ ಗೋಣಗಾಟ. ಈ ಗೋಣಗಾಟದ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಅವಳ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಲೋಪವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಇನ್ನು ಓದು, ಉದ್ಯೋಗ ಎಂಬವುಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಗೃಹಿಣಿಯರ ಗೋಳು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯದಲ್ಲ. ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತನ್ನ ಸಾಧನೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ನೋವು ಅವಮಾನಗಳು, ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಹೊರಗೂ ದುಡಿಯಬೇಕಾದ ದುಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅವಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಳಲಿಸುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸು ಜಾಗೃತಗೊಳ್ಳಲು ಒಂದಿಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದರಂತೂ, ಮಾನಸಿಕ ವೇದನೆಯೂ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಕಾರಣಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಮನೆ, ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳು ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಈ ಸಮಾಜವು ತನ್ನೊಬ್ಬಳ ತಲೆಗೇ ಕಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ಅರಿವೇನೋ ಅವಳಿಗೆ ಈಗ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೊರ ಬರುವ ಯಾವ ಉಪಾಯವೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅದರ

ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೊಂದು ಅರ್ಥ ಕಾಣಬೇಕೆಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿರುವ ದಾರಿ. ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೊಂದು ಗುರುತನ್ನು ತೋರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಧನೆ. ಈವರೆಗೆ ಇಂಥವರಿಗಾಗಿ ಎಂದಷ್ಟೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ತನಗಾಗಿ ಎಂಬ ಅಂಶವೂ ಸೇರಬೇಕು. ಈ ಸಾಧ್ಯತೆ ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ತನಗೆ ವಿವಾಹ, ಸಂಸಾರ, ಗಂಡ, ಮನೆ, ಮಕ್ಕಳು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳೇ ಸವಾಲುಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿವೆ. ಈವರೆಗೂ ನಡೆದು ಬಂದ ಬದುಕಿನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸವಾಲುಗಳೆಂದು ಹೆಸರಿಸುವಷ್ಟು ಅವಕಾಶವೂ ತನಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಹಾಗೆ ಹೆಸರು ತೆಗೆಯುವ ಧೈರ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮಹಿಳೆಯು ಶೂನ್ಯವಾದ ಈ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ವಿವಾಹ, ಕುಟುಂಬ ಎಂಬುವೇ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳೆಂಬುದು ನಿಜವಾದರೂ ಇದರ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೇ ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕೆಂದು, ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಈಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆಯಂತೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಸಮಸ್ಯೆಯು ಹೊಸ ಹೊಸ ಆಕಾರಗಳನ್ನು, ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ಧಾಳಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ.

ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಪರಸ್ಪರ ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ನಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಬದುಕು ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲರೂ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಬಾಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವೋ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಆನಂದಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂಬುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಗತ್ಯ. ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಣುವೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವೂ ಹೌದು, ಅದು ಜಗತ್ತಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವೂ ಹೌದು. ಇದು ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಆನಂದಿಸುವ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಗೊಳ್ಳುವ ಬದಲು, ಹಕ್ಕುಗಳು ಪುರುಷನವು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ಮಹಿಳೆಯವು ಎಂಬ ನಿಷ್ಠುರ ಹಂಚಿಕೆ ನಡೆದು ಹೋಗಿದೆ.

ಸಮಾಜವು ಈವರೆಗೂ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕುರಿತು ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅವಳ ಕರ್ತವ್ಯಗಳೇನು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಡಗಳನ್ನೇ ಹೇರುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅವಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆಸುತ್ತಾ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ಎದುರಿಸಲೂ ಆಗದೆ, ಸಹಿಸಲೂ ಆಗದೆ ಹೆಣ್ಣು ಅಸಹಾಯಕಳಾಗಿ ಶೂನ್ಯಭಾವದ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದೆ. ವಿವಾಹ, ಕುಟುಂಬಗಳೆಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳ ಎಲ್ಲ ಮೊತ್ತವೂ ಮಹಿಳೆಯ ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಗೊಳಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಯಾವ ಜಾತಿ, ವರ್ಗ, ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಎದುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ದೂರವೇ ಉಳಿದಿರುವ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಷ್ಟೇ ಹೆಣ್ಣು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಬಚಾವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾಳೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಉಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರು ಈ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ಪಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ರೋಗಲಕ್ಷಣಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರಬಹುದಷ್ಟೇ. ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಣ್ಣು ಈ ರೋಗದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಲುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೂ ಇದೇ ಉತ್ತರವೇ. ಹದಿಹರಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗಿನಿಂದಲೂ ಮದುವೆ, ಗಂಡ, ಸಂಸಾರ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ತೊಡಗುವ ಹೆಣ್ಣು ಮೊದಲೊಂದಷ್ಟು ಕಾಲ ಕನಸು, ಭ್ರಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುಳಕಿತಳಾಗಬಹುದು. ಕ್ರಮೇಣ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು ತಾನಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ, ಗಂಡ ಮನೆ ಮಕ್ಕಳು ಎಂಬ ಬೇರೊಂದು ಕೇಂದ್ರದ ಸುತ್ತಲೂ ಪರಿಭ್ರಮಿಸುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಬದುಕು ಸಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಅವಳಿಗೆ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಕೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿಯೋ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸತೊಡಗುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಬಹುದು. ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ತನಗೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಹೊಳೆದು ಹೋದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಈ ಶೂನ್ಯಭಾವ ಆವರಿಸುತ್ತದೆ. ಋತುಚಕ್ರದ ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಾಗುವ ಹಲವು ದೈಹಿಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಂದಾಗಿ ನವಲತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿನ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ

ಹೆಣ್ಣಿನ ದೈಹಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇಳಿಮುಖವಾಗತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜವಾದ ಈ ಹಂತವನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಪುರುಷ ಪರವಾದ ಸಮಾಜವು ಯೌವ್ವನದ ಆಕರ್ಷಣೆಯೇ ಹೆಣ್ಣಿನ ಉಳಿವಿನ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಧನವೆಂದು ಅವಳನ್ನು ನಂಬಿಸಿದೆ. ಈಗ ತನ್ನ ಯೌವ್ವನವು ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಆತಂಕವೂ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯಭಾವದ ರೋಗಲಕ್ಷಣಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂಬಹುದು.

ಬದುಕಿನ ಬಗೆಗೆ ಬೇಸರಗೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭ, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಸಂಸಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಸನಗೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ, ಹಾಗಾದಾಗ ಅವರೂ ಈ ರೋಗಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಕೂರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಗಂಡಸರು ಕೇಳುವುದಿದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ತಾನೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈವರೆಗೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ, ಸಮಾಜವು ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವನ ಕೇಂದ್ರಗಳೆಂದರೆ ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬಗಳೇ ಆಗಿವೆ ಎಂದು ತೀರಾ ನಿರ್ಬಂಧ ರೂಪದ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ನೀಡಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅವಳ ಬದುಕಿನ ಕೇಂದ್ರ ಅವಳಲ್ಲ. ಅವಳು ಇನ್ನೊಂದು ಕೇಂದ್ರದ ಸುತ್ತ ಪರಿಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾದ ಪರಾವಲಂಬಿ. ಆದರೆ ಗಂಡಿಗೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಅವನ ಬದುಕಿನ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು ಸ್ವತಃ ಅವನೇ. ಹಾಗಾಗಿ ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಎಂಬವು ಅವನ ಸೌಖ್ಯದ ಸಾಧನಗಳು ಮಾತ್ರ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವು ಅವನೆದುರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆನಿಸಿ ನಿಂತವೆಂದರೆ ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಬೇರೊಂದು ಸಾಧನದ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ತೊಡಗಲು ಸ್ವತಂತ್ರನಿರುತ್ತಾನೆ. ವಿವಾಹಬಾಹಿರ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ನೌಕರಿ, ಉದ್ಯೋಗ, ಹವ್ಯಾಸಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾಧನೆಯವರೆಗೆ ಅವನು ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಬಹುದು. ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗಗಳ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನೆದುರು ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂಡೆಗಲ್ಲಾಗಿಯಂತೂ ನಿಲ್ಲುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ.

ಉದ್ಯಮ ಉದ್ಯೋಗಗಳ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಧಾವಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜವಂತೂ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ದಕ್ಕದೆ ಛಿದ್ರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಡೆದಿರುವ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕಾರಣದ ಹಲವು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಸಮೇತ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲಿನ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಂದರ್ಭದ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಿಳೆಯು ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಈಗ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗೃತಳೂ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಜ್ಞಳೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಜಾಗೃತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅವಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವೇದನೆಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಿಗೀಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಅರಿವು ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪರಿಹಾರ ಅವಳೊಬ್ಬಳ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಾಗಿ ದೊರಕುವಂತಹುದಲ್ಲ. ಅವಳೀಗ ಈ ಸಮಾಜವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಯೋ, ಒತ್ತಾಯಿಸಿಯೋ ತನಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪರಿಸರವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಈ ಸಮಾಜದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಶವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಪ್ರಕೃತಿಯು ತನಗೆ ವಹಿಸಿದ ಸಂತತಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಸಂಕಷ್ಟದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಮೂಲಭೂತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಈ ಸಮಾಜವು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಮಾನವೀಯ ಘನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮನಗಾಣಿಸಲು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಕೂಡ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತನಗೂ ಒಂದು ಸ್ವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಬದುಕನ್ನು ಆನಂದಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಈ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಸಮಾಜವು ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಲೇ ನಡೆಯುವುದು ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಘನತೆಯನ್ನು ಕೊಡಿಸುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಲಾರದು.

ಡಾ. ಎಚ್.ಎಸ್. ಶ್ರೀಮತಿ

ಭೂಮಿಗೆ ಯಾವ ಧರ್ಮವೂ ಇಲ್ಲ.

ಮಿಂದರ್, ಪಂಜಾಬಿ ಕವಿ

ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳು

ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ, ಜೀವ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಂತಹ ಮಾನವ ಕೇಂದ್ರಿತ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತ ಹಲವು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ತೀವ್ರ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೂ, ಆತ್ಯಂತಿಕ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತತೆಯಿಂದಲೂ ಮಂಡಿಸಿವೆ. ಹೆಣ್ಣು ಜಾತಿಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತ ಇಂತಹ ಹಲವು ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ನೋಮಿ ವೀಸ್ಟನ್ ಎಂಬಾಕೆ ಅಮೇರಿಕದ ಹಲವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರೊಫೆಸರಳಾಗಿ ಪ್ರತಿಭೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾದಳು. ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞಳೆನಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆಲ್ಲಾ ಆಕೆಗೆ ಆ ಜ್ಞಾನಕ್ಷೇತ್ರವು ಈವರೆಗೆ ನಡೆಸಿರುವ ಹಲವು ಮುಖ್ಯ ಚಿಂತನೆಗಳು ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಪೊಳ್ಳು ಭ್ರಮೆಗಳು ಎಂಬುದು ಹೊಳೆಯತೊಡಗಿತು. ಅದರಲ್ಲೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೂಲಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಚಿಂತನೆಯಂತೂ ಅದೆಷ್ಟು ಭ್ರಮಾತ್ಮಕವಾದುದು ಎಂಬುದರ ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ, ಈ ಚಿಂತನೆಯು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಾಡಿರುವ ತೀವ್ರ ಅನ್ಯಾಯವೂ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ನೋಮಿ ವೇಸ್ಟೀನ್ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದಂತೆಯೇ ಜೀವವಿಜ್ಞಾನವು ಸ್ತ್ರೀಯ ಬಗ್ಗೆ ಭ್ರಮಾತ್ಮಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಹರಡಿ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನೆಸಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಆಕೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದಳು. ಈವರೆಗಿನ ಅಂತಹ 'ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆ'ಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಭ್ರಮೆಗಳನ್ನು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಈ 'ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆ'ಗಳನ್ನು ಆಕೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

'ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆ' ಎಂದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಖರತೆ, ಸಾಕ್ಷಿ ಪುರಾವೆಗಳ ಆಧಾರಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ 'ಆತ್ಯಂತಿಕ ಸತ್ಯ' ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ವಿಜ್ಞಾನವು ಜೀವ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕುರಿತ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆನ್ನುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕುರಿತು ಸಹ 'ಸತ್ಯ'ಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸುತ್ತೇನೆನ್ನುತ್ತದೆ.

ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಜ್ಞಾನದ ಚಿಂತನೆಗಳು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ವಯಿರತೆಗೆ ಒಳಗಾಗದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಜ್ಞಾನಶಾಖೆಯ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯೇ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ. ಆದರೆ ಇವು ಮಾನವನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ದ್ಯೋತಕಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಅಹಂ ಅನ್ನು ತಣಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಈ ಜ್ಞಾನವು ಮಾನವ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮೂಲಭೂತ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ತರಲಾರವು. ಆದರೆ ಜೀವಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಿಜ್ಞಾನವು ನಡೆಸುವ ಚಿಂತನೆಗಳು ತತ್‌ಕ್ಷಣದ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತರಬಲ್ಲವು. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ವಿವಿಧ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲೂ ಇವು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಲ್ಲವು. ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ಚಿಂತನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರಣಗಳು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯ ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಪುರುಷ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಚಿಂತನೆಯೂ ಪುರುಷನ ಪರವಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಜೀವವಿಜ್ಞಾನಗಳು ನಡೆಸುವ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನೂ, ಅವುಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ಅವು ಮಂಡಿಸುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಕೆಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಯಾವ ವಾದವಿವಾದಗಳಿಗೂ ಎಡೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತಹ ಅವುಗಳ ಖಚಿತತೆ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಂಥದು. ಬ್ರೂನೋ ಬೆತ್‌ಲ್‌ಹೀಮ್ (1965) ಎಂಬ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಯು ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ : "ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೆನಿಸಿ, ಸಮರ್ಥ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳೆನಿಸಿ ಜಯಶೀಲರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಕನಸುಗಳು, ಅರ್ಹತೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಂಡತಿಯರೆನಿಸಿ, ಅಪ್ರತಿಮ ತಾಯಂದಿರೆನಿಸಿ ಬದುಕುವ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಕನಸುಗಳೂ ಅದಮ್ಯವಾದ ಪ್ರಥಮ ಆದ್ಯತೆಗಳಾಗಿ

ಇರುತ್ತವೆ.” ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಕನಸುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಸ್ವತಃ ಹೆಣ್ಣಿಗೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇರಲಾರದು! ಎರಿಕ್ ಎರಿಕ್‌ಸನ್ ಎಂಬ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಯಂತೂ 'ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಯಾರನ್ನು ಮತ್ತು ತಾವು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುವವರೆಗೂ ಸ್ವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವತೇ ಇಲ್ಲದವರಂತೆ ಪರದಾಡುತ್ತಾರೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಎಂತಹ ವರನನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಅವಳೆಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ತಳೆದಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ಧಾರಿತವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆಯಂತೆ! ಈ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಹಿಳೆಯು ಹೇಗೆ ಗಳಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಂತೂ ಇನ್ನೂ ಗಮ್ಮತ್ತಾಗಿದೆ. 'ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ದೊರೆತ ಪುರುಷನ ಅಂಶವನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಪೋಷಣೆ ನೀಡಿ ಸಂತಾನವನ್ನು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ತರುವ ಅವಳ ಅಂತಃಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಆನಂತರದಲ್ಲಿ ಆ ಸಂತಾನವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಸಂಗೋಪನ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅವಳು ತೋರುವ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ, ನೈತಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರೌಢ ಬದುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಭಾವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಇದು ಅವಳಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ'.

ಇಂತಹ ವಾದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇರಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಆರೋಪಿಸುವಿರಾದರೆ, ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸೂಕ್ತ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಈ ಆರೋಪವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಹೆಣ್ಣು ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಈ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ.' ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನೂ, 'ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿನ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಸರಳೀತವಾಗಿ ಪರಿಹಾರಗೊಂಡಿವೆ' ಎಂಬ ಆನಂದವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ 'ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳು ತಾನು ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ದೈಹಿಕ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸ್ಥೈರ್ಯದಿಂದ ತಯಾರಾದರೆ, ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ತನಗುಂಟಾಯಿತೇ ಎಂಬ ಅಸಹಜವಾದ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಿದರೆ ಆಕೆಗೇ ಸುಖ. ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ತನಗೆ ಸಿಗುವ ತಾಯ್ತನದ ಸುಖವನ್ನು ಅವಳು ಸಾರ್ಥಕ ಭಾವದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಅವಳ ಬದುಕು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಹು ಸುಂದರವೆನಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂಬ ಪ್ರೀತಿಯ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯರೆನಿಸಿದ ಚಿಂತಕರೆಲ್ಲರೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬದುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಗುಟ್ಟು ಅವಳ ಆಕರ್ಷಣೆಯೇ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವಳ ಆಕರ್ಷಣೆ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಅಂಶವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ, ಪೋಷಿಸುವ ಅವಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಇದೇ ಆಕರ್ಷಣೆಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಹವಾದೊಂದು ಮನೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ, ತನ್ನಲ್ಲಿನ ಪೋಷಕ ಗುಣವನ್ನು ಮೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವ ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳವೂ ಹೌದು ಎನ್ನುತ್ತಾರವರು.

ಅಂದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಈಗ ಈ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸದಾ ನಿರತಳಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರ ಪ್ರಪಂಚವು ಕಾದು ನಿಂತಿದೆ. ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ, ವೇಷ, ಭೂಷಣ, ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನಗಳು, ಗೃಹಾಲಂಕಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು - ಈ ಎಲ್ಲವೂ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅವಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒತ್ತಾಸೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿಶೇಷ ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಂಡಿಸಿದ 'ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳು' ಈಗಾಗಲೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೇ ಆಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವು ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳು ತುಂಬಾ ಕುತೂಹಲಕರ ಕಾಕತಾಳೀಯಗಳು.

ಆದರೆ ಈ 'ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳು' ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಭಾವ ಸಹಜ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಉಪಯುಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದಿಷ್ಟು ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಅಷ್ಟೇ. ಈಗಾಗಲೇ ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನೂ, ವರ್ತನೆಗಳನ್ನೂ ಈ 'ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಬದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ, ಚಿಂತನೆ ಎಂಬ ಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಭ್ರಮೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಅನಾಗರಿಕ ವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಭ್ರಮೆಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವ ಅಧ್ಯಯನಗಳೂ, ಚಿಂತನೆಗಳೂ ನಡೆಯುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ.

'ವೈಜ್ಞಾನಿಕ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಇಂತಹ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳೇ ದೋಷಪೂರಿತವಾಗಿವೆ. ಹಾಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದದ್ದೇನೂ ಇವುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಿಲ್ಲ. ಫ್ರಾಯ್ಡ್ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಅವನ ನಿಷ್ಠ ಅನುಯಾಯಿಗಳೆಲ್ಲರೂ 'ಮನೋರೋಗಿ'ಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮತ್ತು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು. ಮನೋ ವೈಕಲ್ಯಗಳಿಂದ ಬಳಲುವ ಅಸಂಖ್ಯ ರೋಗಿಗಳೊಂದಿಗಿನ ದಶಕಗಳ ದೀರ್ಘ ಅನುಭವದಿಂದಾಗಿ ತಮಗೆ ಮನುಷ್ಯನ 'ಮನಸ್ಸನ್ನು' ಅರಿಯುವ ಅರ್ಹತೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ಈ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ತಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರಿಕೆಯ ಅನುಭವವನ್ನೇ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿದರು. ಇವುಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನೂ ಮಂಡಿಸಿದರು. ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ರೋಗಿಗಳ ವರ್ತನೆಗಳು ಅವರವರ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಈ 'ಮೂಲ ಸ್ವಭಾವ'ಗಳು ಆಯಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ನಿರ್ಧಾರಿತವಾಗಿರುವಂಥವು, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಗಂಡು ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಿಯೂ ಈ ವೈವಿಧ್ಯಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಆಗಲೇ ಇವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ 'ಪ್ರಜ್ಞೆ'ಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬಂತಹ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರಿತವಾದ ಈ ಚಿಂತನೆಗಳು ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಬದಲು ಭ್ರಮೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇತ್ತೀಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. 'ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ'ವು ಈವರೆಗೂ ರೋಗಿಗಳನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಈ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ತಮ್ಮ ರೋಗಿಗಳ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನೂ ರೂಪಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ರೋಗಿಗಳು ತೋರಿದ ಆ ವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಹೋದ ಈ ಚಿಂತನೆಗಳು ತಮ್ಮ ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷಿ ಪುರಾವೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತೀರಾ ದುರ್ಬಲವೆನಿಸಿದವು. ಒಂದಿಷ್ಟೇ ವ್ಯತ್ಯಯಗೊಂಡ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಸೋತುಹೋದವು. ಈ ಸೋಲಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕವೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲು ಹೊರಟ ಈ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಪ್ರತಿಭೆ, ಅಂತರ್‌ದೃಷ್ಟಿ, ಕಲ್ಪನೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಜ್ಞತೆ ಎಂಬ ಅಮೂರ್ತ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿದವು. ಹಾಗಾಗಿ ಮರುಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಾಗ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಸಮರ್ಥನೆ ದೊರಕುತ್ತದೆಂಬ ಸಾಧ್ಯತೆ ದೂರವೇ ಉಳಿಯಿತು.

ಫ್ರಾಯ್ಡ್ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇವೆ. 'ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಜಾಗೃತಿ'ಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ, 'ಹೆಂಗಸರು ದ್ವಿಲಿಂಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ' ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಇರುವ ಅವನ ಚಿಂತನೆಗಳು ಆಧಾರ ರಹಿತವಾದವೆಂದು ಸಾಬೀತಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ತಪ್ಪು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿದ ಆತನ 'ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ವರ್ತನಾ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ'ದ ಬಗೆಗಿನ್ನ. ಚಿಂತನೆಗಳು ಬಹು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೂ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದವು. ಪುರುಷ ಚಿಂತನೆಯ ಈ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅವು ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನೇ ಒದಗಿಸಿದವೆಂಬ ಅಂಶವೂ ಈ ಚಿಂತನೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ನೆರವಾಗಿರಬಹುದು. ಹಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಅನುಸರಿಸಿದ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿನ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರಲು ಇಷ್ಟುಕಾಲ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಚಿಂತನೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಈಗ ಈ ಭ್ರಮಾಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಪರಿಚಯವಾಗತೊಡಗಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವರ್ತನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಊಹೆ ಮಾಡಲು ತೊಡಗುವ ಈ ಸಂಶೋಧಕರು ಮಾತ್ರೆಗುಳಿಗೆಗಳ ನೆರವನ್ನೋ, ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ ಚಿತ್ರರಚನೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ನೆರವನ್ನೋ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ರೂಢಿ. ಪರೀಶೀಲನೆಗೆ ಒಳಗು ಮಾಡುವ ತಂಡಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುಳಿಗೆಯನ್ನು, ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಡಲಾಯಿತೆನ್ನಿ. ಪರೀಕ್ಷಕನಿಗೆ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಯಿತೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಮಾಹಿತಿ ಇದ್ದರೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳೇ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಹೋಗಬಹುದು. ಈ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಊಹೆ ಮಾಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ತಪ್ಪುಗಳಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿರಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ, ಚಿತ್ರರಚನೆಗಳಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಉತ್ತರಗಳು ಭ್ರಮೆಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾರವು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ತಜ್ಞರೆನಿಸಿದ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಫಲಿತಗಳಲ್ಲೂ ಸುಸಂಗತವಲ್ಲದ, ಸಂಗತಿಗಳು ತೂರಿಬಂದಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಯಾವುದಾದರೂ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಇದನ್ನು ಬರೆದವರು ಗಂಡಸರೋ, ಹೆಂಗಸರೋ ಎಂಬುದನ್ನು

ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು ಎಂದು 'ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ' ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೋವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಮನೋಚಿಕಿತ್ಸೆ ಎಂಬ 'ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆ'ಗಳನ್ನು 'ಮನೋರೋಗ ತಜ್ಞ'ರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ತಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಅಥವಾ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಅಪರೂಪ. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಕೂಡ ಎದುರಾಗಿ ಬಿಡುವುದುಂಟು. ಇದು ಆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಅಂತರಂಗದ ಸತ್ಯ. ಆದರೂ ಇಂತಹ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಮರೆತಂತೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಇದು ಹೊರಗೆ ಸುದ್ದಿಯಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ರೋಗಿಗಳು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಾಗಿಯಷ್ಟೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಎಂದೂ ನಿಗದಿತ ಸುಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬ್ಲಾಕ್ (1968) ಎಂಬ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾನೆ. ಎಷ್ಟೋ ತಜ್ಞರ ಅನುಭವವೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷವು ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸಂಶೋಧಕರು ಅರಸಲು ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಭ್ರಮೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಫಲಿತವೆಂದರೆ 'ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನವು' ಈವರೆಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವರ್ತನೆಯ ಕಾರಣಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದೂ, ಇವುಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದೂ ಅವರೀಗ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ರೋಸೆನ್‌ಥಾಲ್ ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಂತರ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವವರು ತಾವು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಹೈಪಾಥೀಸಿಸ್‌ಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ತಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇವರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ 'ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರೀಕ್ಷೆ'ಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಅವರ ತೀರ್ಮಾನ ತುಂಬಾ ಮೌಲಿಕವಾದುದು. ಅಂದರೆ, ಬ್ರೂನೋ ಬೆತ್ಲ್‌ಹೀಂ ನಂತಹವರು 'ಹೆಂಗಸರು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಂಡತಿಯರೆನಿಸಿ, ಅಪ್ರತಿಮ ತಾಯಂದಿರೆನಿಸಿ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಮಂಡಿಸುವ ಚಿಂತನೆಯು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ರೂಢಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬನು ನಡೆಸುವ ವಿಪರೀತದ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ರೋಗಿಯನ್ನು ಅತಿ ವಿಧೇಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಶಾಕ್‌ನಿಂದ ಅಥವಾ ಉತ್ತೇಜಕ ಔಷಧಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಲೆಗೂ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಇಲಿಯಿಂದ ಹುಲಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ತರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಗಳು ತೋರಿಸಿವೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ 'ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವಗಳು' ಅಥವಾ 'ಗಂಡಿನ ಹುಟ್ಟುಗುಣಗಳು' ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದು ಸುಲಭಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಜೀವವಿಜ್ಞಾನವು ಹೆಣ್ಣುಗಂಡುಗಳ 'ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ'ಗಳ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ತೊಡಗುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ಈ ವಿಜ್ಞಾನವು ಮೂರ್ತವಾದ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಧಾರಗಳ ಸಮೇತ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿವರಣೆ ಹಾರ್ಮೋನುಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಸೆಕ್ಸ್ ಹಾರ್ಮೋನುಗಳು ಮಿದುಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತವಾದ್ದರಿಂದ ಇವು ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳ ಸ್ವಭಾವ ವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದೈಹಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಈ ಸಂಗತಿಯು ಸ್ವಭಾವ ವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಸಂಗತಿಯೂ ಹೌದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆಯೇನೂ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುವ ಅಂಶ ಈ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಟೆಸ್ಟೊಸ್ಟೆರೋನ್‌ನ ಅಂಶ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಿಗಿಂತಲೂ ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದು ನಿರೂಪಿಸಬಹುದಾದ ವಾಸ್ತವ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ 'ಗಂಡು ಆಗ 'ಪುರುಷಸಿಂಹ'ನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಧಾಳಿ, ಸ್ಪರ್ಧೆ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ಆಕ್ರಮಣ, ಬೇಟೆಯ ಗುಣ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳಂತಹ ಹಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮೆರೆಯುತ್ತಾನೆ'

ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯು ನಿಕಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಾಗ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಸ್ತನಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಪುರುಷ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಟೆಸ್ಟೋಸ್ಟೆರೋನ್ ಅಂಶ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಧಾಳಿ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಳನ್ನೇ ಮೆರೆಯುತ್ತವೆಂದೇನಿಲ್ಲ. ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ, ಚಿರತೆಗಳಂತಹ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣೇ ಈ 'ಪುರುಷ ಗುಣ'ಗಳನ್ನು ಮೆರೆಯುತ್ತದೆಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಅಂದರೆ ಟೆಸ್ಟೋಸ್ಟೆರೋನ್ ಅಂಶಕ್ಕೂ 'ಹೆಣ್ಣುತನ' ಅಥವಾ ಗಂಡುತನ ಮೆರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಲಿಂಗ ಹಾರ್ಮೋನುಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ ವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಲಾಗದು.

ಮಾನವನ ವರ್ತನೆಗಳಿಗೂ ಅವನ ಪೂರ್ವಜ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂತತಿಗಳು ತೋರುವ ವರ್ತನೆಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಚಿಂತನೆಯೊಂದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಗಂಡು ಚಿಂಪಾಜಿಯ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಮರಿಗಳನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲವೇ ಬಿಟ್ಟರೂ ಆ ಗಂಡು ಮಾತ್ರ ಸಂಗೋಪನೆಯಲ್ಲಿ ಕಣದಷ್ಟೂ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾನವ ಗಂಡಿಗೆ ಕೂಡ ಈ ಸಂಗೋಪನೆ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲ, ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಸರಿ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಡುವುದು. ಇದೇ ತರ್ಕವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊರಟರೆ ಚಿಂಪಾಂಜಿಗಳಿಗೆ ಮಾತು ಕಲಿಸಲು ಹೊರಡುವುದು ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾದ್ದರಿಂದ, ಮಾನವ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಎನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಂದ ಮೇಲೆ, ಪೂರ್ವಜ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂತತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಮಾನವ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ವರ್ತನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಡುವುದು ಹೇಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದೀತು? ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ನಿದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆಲವೇ ಮಿತಿಗಳಲ್ಲಷ್ಟೇ ಹಲಕೆಲವು ಲಿಂಗ ನಿರ್ಧಾರಿತವೆನ್ನಬಹುದಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಇದನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಆತ್ಯಂತಿಕ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತಲುಪುವುದು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ 'ವೈಜ್ಞಾನಿಕ'ವೆನಿಸಲಾರದು.

ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಹೊರಡುವ ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಮಿತಿಗಳಿವೆ. ಮಾನವ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಸಂತಾನವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹೆತ್ತು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅದರ ಸಂಗೋಪನೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರ್ವಹಣೆಗಳ ಪೈಕಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಬಂದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಿರುವಂತೆಯೇ ಸಮಾಜದಿಂದ ಆರೋಪಿತವಾದ ಭಾಗವೂ ಇದೆ. ಸಂತಾನ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಈ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಉಳಿದ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗದು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಸಂತಾನವು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರದ ಸಂಗೋಪನಾ ಭಾಗದ ಪೂರ್ಣ ಹೊಣೆಯನ್ನು ತಾನು ಹೊರುವ ಮೂಲಕ ಗಂಡು 'ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರ'ವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗಗಳೂ ಇವೆ.

ಅಂದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ, ಪರಿಶೀಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿಯೊಂದಿದೆ. ಅಂತಹ ಶೋಧಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಪುರುಷಪರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನವು ದೃಢೀಕರಿಸುವ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ಹೆಣ್ಣು' ಎಂದರೆ ದುರ್ಬಳಲು, ಪರಾಧೀನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಗುಣಗಳನ್ನೇ ತೋರುವ ಬಬೂನ್ ಕೋತಿಗಳ ನಿದರ್ಶನವನ್ನೇ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೋತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡುಗಳು ದರ್ಪ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ಒರಟುತನಗಳನ್ನು ತೋರಿದರೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇತರ ಹಲವು ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಗುಣಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವುದೂ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ ಗಮನಿಸಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಲವಾರು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸರದಾರನಾಗಿ ಮೆರೆಯುವ ಬಬೂನ್ ಕುಟುಂಬದ ನಿದರ್ಶನದ ಬದಲು ಹಲವು ಗಂಡುಗಳ ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕಿಯಾಗಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಗಿಬ್ಬನ್ ವರ್ಗದ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ತಲುಪುವ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅರ್ಥಹೀನವೆಂಬುದನ್ನೂ, ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಪೀಡಿತವೆಂಬುದನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ 'ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳು' ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗೆಗೆ ಸಾರಾಸಗಟಾದ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನೇನೋ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತೀರ್ಮಾನಗಳೂ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು

ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿದ್ದವರೆ ಹೀಗೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟದ ಮಾತೇನಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಮನೋಭಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಹಲವು ರೂಢಿಗತ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು ನೆಲೆಗೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಮಹಿಳೆ ಚಂಚಲೆ, ದುರ್ಬಲ ಹಾಗೂ ಅಸ್ಥಿರ ಮನಸ್ಕಳು, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಬಳಲುವವಳು, ಅಶಕ್ತಳು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಪಾಲನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಸಹಜ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಅವಳಲ್ಲಿ ಕಾಮನ್‌ಸೆನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನಾ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು ಚುರುಕಾಗಿರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಓಡುವ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿ ಮನೆ, ಕುಟುಂಬ, ಮಕ್ಕಳು ಎಂಬ ದಿಸೆಯಲ್ಲಷ್ಟೇ ಓಡುವಂಥದಾಗಿದೆ - ಹೀಗೆ ಅವಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯದೆಂದೇ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಮನೆಯೇ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ ಬಾಳುವ ಹೆಂಗಸರು ಅತ್ಯಂತ ಮುಗ್ಧರೂ, ಸಂತೋಷ ಚಿತ್ತರೂ, ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರೂ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಸಮಾಜವು ಪ್ರೀತಿ, ಗೌರವ, ಮನ್ನಣೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ನಾಟಕವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗಲೆಲ್ಲ ಇವರನ್ನೇ ನಿದರ್ಶನವನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇದು ವಿಧೇಯ ಆಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರ ಬಹುಮಾನದ ರೀತಿಯೇ ಹೊರತು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮನ್ನಣೆಯಲ್ಲ.

ಎಲೀನರ್ ಮ್ಯಾಕೋಬಿ (Eleanor Macooby 1966) ಎಂಬಾಕೆ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮಟ್ಟದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ದೀರ್ಘ ಅಧ್ಯಯನವೊಂದನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಳು. ಸುಮಾರು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಹಂತದವರೆಗೂ ಅಂಥಾ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಮಟ್ಟವೇ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮೇಲಿನದೆನಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಹಂತದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಮಟ್ಟ ಕುಸಿಯುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸುವ ಗಣಿತದಂತಹ ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕುಸಿತ ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಬೌದ್ಧಿಕ ನೆಲೆಯದಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೂ ಹೀಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದನ್ನೇ ತೋರಿದವು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆದರೆ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಹಂತದ ನಂತರದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕೆಳ ದರ್ಜೆಯವರಾಗತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮುಂಚೆ ಅಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನೂ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕೆಳಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳ ಪಾಠ ಇನ್ನೂ ಮನದಟ್ಟಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವಾಗಿ ಇವರು ಈ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನೂ ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವೇಳೆಗೆ ಹುಡುಗರೂ ಹುಡುಗಿಯರೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಣ್ಣಿಗ ರಾಮರೆಂದೋ, ಗಂಡುಬೀರಿಯರೆಂದೋ ಅಭಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಅಂದರೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರೌಢರಾಗುವ ವೇಳೆಗೇ ಅವರ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಸಮಾಜವು ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಹೇರಿ ಅವರ ಸಹಜ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಮಾಜವು ಸಮಾನವಾದ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಮಾನವಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಪ್ರೌಢ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವ ಯಾವ ಮಗುವೂ ತನ್ನ ಸಹಜ ಗುಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಅಂದರೆ ಈಗಿನವರೆಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳ ನಡುವೆ ಈ ಸಮಾಜವು ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನೇ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ, ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರನ್ನು ಸಮಾನ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಮುಂದೆ ಬರುವ ಜನಾಂಗವೂ ಇದೆ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಸಮಾಜದ ಈ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯದಾಯಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಈ ಅಂಶವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಡಾ. ಎಚ್.ಎಸ್. ಶ್ರೀಮತಿ

ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ವಿಮಾ ಯೋಜನೆ?

ನಿಮ್ಮ ಕಾರು ಕಳುವಾಗಿದೆಯೆ? ಯಾವಾಗ? ಎಷ್ಟು ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ವಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮಗೆ ೮೦,೦೦೦ ರೂಗಳು ಸಿಗಬಹುದು. ನಿಮಗೆ ಕಾಯಿಲೆಯೆ? ಯಾವ ಕಾಯಿಲೆ? ವೈದ್ಯರು ಯಾವಾಗ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು? ಯಾವ ಆಸ್ಪತ್ರೆ? ನಿಮಗೆ ೫೦,೦೦೦ ರೂ.ಗಳು ಸಿಗಬಹುದು.

ನೀವು ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಯಾರಿಂದ? ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದೇನು? ಯಾಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು? ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಗಿದಿರಾ? ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬಹುದು, ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾ?

ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಗಳು ಅಘಾತಕಾರಿಯಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯರು ವಿಮಾ ಕಂತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ವಿಮಾ ಕಂಪೆನಿಯು ಪರಿಹಾರ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕಿಯಿಂದ, ೭೫ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ, ಅವರಿಗಾಗಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ವಿಪರ್ಯಾಸ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಮಾರ್ಚ್ ೧೮ರಂದು ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ. ಪಕ್ಷ, ತನ್ನ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಯಶಸ್ವಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಅಟಲ್ ಬಿಹಾರಿ ವಾಜಪಾಯಿಯವರು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಶೇ. ಐವತ್ತರಷ್ಟಿರುವ ಭಾರತದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ನೀಡಿದ ಈ ಕೊಡುಗೆಯ ರೊಕ್ಕತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಾಚುವಂತಿದೆ.

ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದ ಎರಡು ಗಂಟೆಯೊಳಗಡೆಯೇ, ಈ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಿಡಿಕಾರಿ, ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ, ಅಸಹ್ಯಕರವಾದುದು ಎಂಬ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ದೇಶದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಬಂದವು. ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ನಡುವಿನ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ, ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಉನ್ಮಾದದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾದರಿಯ ವಿಕೃತ ಯೋಜನೆಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ.

ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು, ಮಾನವೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲಾ ಸಾರಾ ಸಗಟಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದರು.

ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆ? ಅಥವಾ, ಏನಾದರೊಂದು ಊನವಾಗಲು ಇದೊಂದು ಅಪಘಾತವೆ? ಅಪಘಾತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಹಣವನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕಾಯಿಲೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಈ ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದವರ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ರಾಜ್ಯಸಭೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ನಜ್ಮಾಹೆಫತುಲ್ಲಾ.

ಖ್ಯಾತ ವಕೀಲರಾದ ಇಂದಿರಾ ಜೈಸಿಂಗ್ "ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸುವುದಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆಯದಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು. ಅತ್ಯಾಚಾರದಂತಹ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಬಲಿಪಶುವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ವಿಮೆ ಹಣದ ಕಂತನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವ ಬದಲು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಸುಲಭದ ಪರಿಹಾರ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಶ್ರೀಮತಿ ಶೀಲಾ ಗುಜ್ರಾಲ್.

ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯವರು ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಹಾನಿಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದೆ. ೧೨,೫೦೦ ರಿಂದ ೭೫,೦೦೦ ರೂ.ಗಳ ಒಳಗೆ ಕಂಪೆನಿಯು ವಿಮೆಯ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದೆ. ಮಹಿಳಾ ಚಳುವಳಿಗೆ ನೀಡಲಾದ ಕೊಡುಗೆಯೆಂದು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ, ಕಾನೂನಿನ ಬದಲಾವಣೆ, ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ, ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಮಹಿಳಾ

(17ನೇ ಪುಟಕ್ಕೆ)

"ಬೇಲಿ ಹೊಲವ ಮೇಯ್ದೊಡೆ ನೆಲ ಬೀಜಂಗಳ ನುಂಗೆ"

ನಾನು ಹೇಳಲು ಹೊರಟಿರುವುದು ನಂಬಲಾಗದ ಕಹಿಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯೊಂದನ್ನು.

ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿ ಬೆಂಬಳೂರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ನರಾಧಮ ನಿವಾಸಿ ಚಿಕ್ಕ. ಈತನಿಗೆ ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆ ಆಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಹಾಗೂ ಈ ಕತೆಯ ನತದೃಷ್ಟ ನಾಯಕಿಯಾದ ಕುಳ್ಳಿಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಆಕೆಯ ತಾಯಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು.

ಚಿಕ್ಕ, ದಿನವೂ ಹೆಂಡದಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಎದ್ದು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಗ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದು ಚಿಕ್ಕನ ಹೆಂಡತಿ ಹಾಗೂ ಮಗಳು ಕುಳ್ಳಿ ದಿನವಿಡೀ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ಮನೆಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕುಳ್ಳಿಯ ಹೆಸರು ರತ್ನ ಎಂದಾದರೂ ಊರಿನವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈಕೆ 'ಕುಳ್ಳಿಯೇ'. ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಈಕೆಯ ಹೆಸರೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಡತನದ ನಡುವೆಯೂ ಕುಳ್ಳಿ ಮೈ ಕೈ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ದುಂಡುದುಂಡುಗಿದ್ದ 19-20ರ ಶೋಢಷಿ.

ದಿನವೂ ಕುಡಿದು ಬಂದು ಕೂಗಾಡುವ ಚಿಕ್ಕ, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿ ದುಡ್ಡು ಕೀಳುವುದು, ಕೊಡದಿದ್ದಾಗ ಬಡಿಯುವುದು ಹೀಗೆ ಈತನ ಕಿರುಕುಳ, ರಾಕ್ಷಸತನ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿತ್ತು.

ಫೆಬ್ರವರಿ - 10, 1999ರ ದಿನ ಕುಳ್ಳಿಯ ಪಾಲಿಗೆ ಕರಾಳ ದಿನ. ಸಂಜೆ ಕುಡಿದು ತೂರಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿಯ ಅಪ್ಪನೆಂಬ ಚಿಕ್ಕ ತನ್ನ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಾಡತೊಡಗಿದ, ನನ್ನ ಬಳಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಹಣವಿಲ್ಲ, ನಾನೇ ನಿನ್ನೊಟ್ಟಿಗಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅಶ್ಲೀಲವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ, ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಹೇಗೋ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತಂದೆಯೆಂಬ ಹಂದಿಯನ್ನು ನೂಕಿ, ಆತನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಕುಳ್ಳಿ, ಮನೆಯನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಳು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುದ್ದಿಯೋ ಸುದ್ದಿ, ಕುಳ್ಳಿ ಕಾಣ್ತಾ ಇಲ್ವಂತೆ, ಕುಳ್ಳಿ ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಳಂತೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಯದ ಹೆಣ್ಣು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸುವುದು ಒಂದೇ, ಕದ್ದು ಯಾರ ಜೊತೆಯೊ ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳು ಏನಕ್ಕೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಹೇಳುವ ಕಾರಣ-ಏನೋ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೊ, ಅದಕ್ಕೆ ಸತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಂತೂ ಇದರ ವಿರೂಪ ಕರಾಳವಾದುದು.

ಹೀಗಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಾನಾರೀತಿಯ ಊಹಾಪೋಹಗಳೆದ್ದವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಸಂಜೆಯಾದ ಘಟನೆಯೂ ಎಲ್ಲೆಡೆಯು ಹಬ್ಬಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತ್ತು.

ಅಂದಿನ ದಿನ ಸಂಜೆ 4 ಗಂಟೆಗೆ ಕುಳ್ಳಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಹುಡುಕಿ ದೊರೆಯದೆ ಕೈಚೆಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವರಿಗೆ ವಿಷಯ ತಲುಪಿತ್ತು. ಕುಳ್ಳಿ ಐನೋರ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ನಿರ್ಜೀವವಾಗಿ.

20ರ ಏರುಜವ್ವನೆ, ತನ್ನ ಬಡತನದ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲೆ ಏನೇನು ಕನಸನ್ನು ಹೆಣೆದಿದ್ದಳೊ, ಆ ಕನಸಿನ ಸಾಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದಳೊ, ಆದರೆ ಅವಳ ಕನಸುಗಳು ಹೆಣವಾಗಿ ಆಕೆಯ ಹೆಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದವು.

ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಎಂತಹವರಿಗೂ ಎದೆ ಬಿರಿಯುವಂತಿತ್ತು. ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಾಗ ಹೆದರಿಯೊ, ಏನೋ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿದಿದ್ದಳು. ಕಟ್ಟಿದ ಮುಡಿ ಕಟ್ಟಿದಂತೆಯೇ ಇತ್ತು.

ಅನಕ್ಷರಸ್ಥಳಾದ, ಮುಗ್ಧಳಾದ ಈ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತ್ಯಾವ ದಾರಿಯಿತ್ತು? ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವ ಕೋಳಿಯ ಕಾಲು ಮುರಿದಂತೆ - ಎಂಬಂತೆ ಹೇಗೋ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದವಳಿಗೆ ತಂದೆಯೇ ಹಿತಶತ್ರುವಾದರೆ? ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಪಿತೃದೇವೋಭವ ಎಂಬ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪಿತೃವೇ ಪಿಶಾಚಿಯಾದಾಗ ಆಕೆಗೆ ಬೇರೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು?

ಇದನ್ನೆ ನಾವು ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಸ್ಟಂಟ್ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಇದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಮುಂದಿನ ಕಹಿಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ಕುಳ್ಳಿಯ ಆತ್ಮಹೀನ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ, 'ಬೇಲಿ ಹೊಲವ ಮೇಯ್ದೊಡೆ, ನೆಲ ಬೀಜಂಗಳ ನುಂಗೆ' ಕಾಯ್ವರಾರ್?

ಬಾವಿಯಿಂದ ಹೆಣ ತೆಗೆದವರು ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದೆಂದು ತಕ್ಷಣವೇ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಊರಿನವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಆತನನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡದವರಾಗಿದ್ದರು. ಇಂದಿಗೂ ಆ ನರರಾಕ್ಷಸ ಹೆಂಡ ಕುಡಿದು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ, ಸತ್ತ ಮಗಳ ನೆನಪೂ ಕಿಂಚಿತ್ ಇಲ್ಲವೇನೊ. ನನ್ನ ಮನ ಈಗಲೂ ನುಡಿಯುತ್ತಿದೆ, ಪಾಪಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೇನ್?

ತನ್ನ ರಕ್ತ, ಮಾಂಸಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಮಗಳನ್ನೇ ಕಾಮಿಸಲೊರಟ ಆ ಪಾಪಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಯದು? ಕುಳ್ಳಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯೆಂಬ ಹಂದಿಯ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿರುವ ನೋವನ್ನು ನೆನೆದಾಗ, ನಂಬಲೂ ಆಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲವೆ? ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ತಂದೆಯೂ ಉಂಟೆಂದರೆ ನಂಬದಿರುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇದು ಸ್ತ್ರೀ ಶೋಷಣೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವೆ? ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗದಂತಹ ಹೀನ ಕುಕೃತ್ಯವಿದು. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಳೆಹಿಡಿದು ಕೊಡುವ ನೀಚ ಅಪ್ಪಂದಿರೆಷ್ಟೊ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಸ್ವತಹ ಮಗಳನ್ನು ಬಯಸುವ....ಛೀ... ನೆನೆಯಲು ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಸುಜಲಾದೇವಿ ಡಿ.

15ನೇ ಪುಟದಿಂದ

ಚಳುವಳಿಯು ಶತಮಾನದಿಂದ ಹೋರಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ವಿಮೆ ಕಂಪನಿಯೊಂದಿಗೂ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಗಳು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹೇಗೆ ನೀಡುತ್ತವೆ? ನಿಜವಾದ ಅಪರಾದಿ, ಕಾನೂನಿನ ಮಿತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೇಸ್ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಲು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಕಾಯಬೇಕು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವ ಮೊದಲೇ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಗಳು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವುದೆ?

ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಡೆಮಾಕ್ರಟಿಕ್ ವಿಮೆನ್ಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಈ ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ, ಬಡತನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಬಲಿಯಾಗುವುದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗು. ಈ ವಿಮಾ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶೋಷಣೆಯ ಕೂಪಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಆಯೋಗ ದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಸಹ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವಿಮಾ ಯೋಜನೆಯು ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಖಂಡಿಸಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಸದಾ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯ ಹಿಂದೆ, ಇದು ಸಹಜವಾಗಿ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಶೋಷಣೆಯೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿದೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಒಂದು ಅಪಘಾತ, ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವಾದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲೆಯೇ ಕಳಂಕ ಕೂರಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಕೂಗಿನಿಂದಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

‘ಮಾನಸಿ-ಮಾನಸ’ ಕುರಿತ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಲೇಖನ

ಲೇಖಕಿ : ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಮತಿ ಸೋಂದಾ

‘ಮಾನಸಿ-ಮಾನಸ’ ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು ತುಂಬ ಆಕರ್ಷಿತವಾಗಿದೆ. ತಲೆಬರಹ ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಇದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೃತಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಓದುತ್ತ ಹೋದಂತೆ ಮುಂದೆ ಓದಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವೂ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಕತೆಗಾರ್ತಿಯರು ಹಾಗೂ ಕವಯತ್ರಿಯರು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಲೇಬೇಕು. ಈ ಪುಸ್ತಕ ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಲೇಖಕಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಎಂ. ಕೆ. ಇಂದಿರಾರವರು, ದಿ. ತ್ರಿವೇಣಿಯವರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇವರು ಕತೆ ಹಾಗೂ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಒಳತೋಟಿ, ಸಹನಾ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಹಾಗೂ ಮಲೆನಾಡಿನ ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಲೇಖಕಿಯ ಅನಿಸಿಕೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಇವರು ಚಿತ್ರರಂಗದ ಕುರಿತು ಬರೆದ ಎರಡು ಕೃತಿಗಳ ಬಗೆಗೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಬಡತನ, ರಾಜಕೀಯ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಹಾಗೂ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಯಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಂದಿಸಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಚಂದ್ರಮತಿ ಸೋಂದಾರವರ ಕಳಕಳಿ.

ದಿ. ವಾಣಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಕಥಾಸಂಕಲನ ಹಾಗೂ ನವನೀತ ಎನ್ನುವ ವಚನ ಸಂಕಲನದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಿ. ವಾಣಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಯಕಿಯರು ಭಾರತೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಂತೆ ಆದರ್ಶ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಲೇಖಕಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಎಲ್ಲ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಲೇಖಕಿಯರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವತ್ತ ಒಲವು ತೋರುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಿ. ಎನ್. ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯವರು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆದು, ಸೈ ಎನಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಇವರು ಬರೆದ ‘ಶಪ್ತವಾಪಿ’ ಕಾದಂಬರಿಯೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಬರೆದ ಪ್ರಥಮ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾದಂಬರಿ (1975). ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರ ಹಿಡಿದವರು ಸಮರ್ಥರಾಗಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅವರ ಕೆಳಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುವವರ ಬದುಕಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯತ್ಯಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಒಳ ಜಗಳಗಳು ಹೇಗೆ ಅವರ ಆಶ್ರಿತರ ಬದುಕನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ಲೇಖಕಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೃಹತ್ ಗಾತ್ರದ ಅಂದರೆ 513 ಪುಟಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಎರಡನೆಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಗಂಗರಸ ದುರ್ವಿನೀತ’ ಇದಲ್ಲದೇ ಎರಡು ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಹಾಗೂ ‘ಗ್ರಾಮಲೀಲಾ’ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಇವರು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹಿಳೆಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿಯೇ, ಉಸಿರಿರುವವರೆಗೂ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಧೀಮಂತ ಮಹಿಳೆ ಚಿ. ನ. ಮಂಗಳಾರವರ ಬದುಕು-ಬರಹಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಇವರು ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರು. ಅಲ್ಲದೇ ಇವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ‘ಶಾಶ್ವತಿ ಸಂಸ್ಥೆ’ ಏನೇನನ್ನು ಒಳ ಗೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ಲೇಖಕಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ‘ಕಾವ್ಯಕಲ್ಪನೆ’ ವಿಮರ್ಶಾಕೃತಿಯ ಹಾಗೂ ‘ಕೆನಡಾ ಕವನ’ಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಲೇಖಕಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಅವರನ್ನರಸಿ ಬಂದಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯೂ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕಾಗುವ ಹಾಗೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಚಿ. ನ. ಮಂಗಳರವರದು. ಅವರದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿಯೇ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ‘ತಿರುಮಲಾಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ’ ಹಾಗೂ ವಿಮರ್ಶೆ ಕುರಿತಂತೆ ರಚಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ‘ಸಮೋದಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ’ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಜನಪದ ತ್ರಿಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು’ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

'ಎಂಬತ್ತರ ದಶಕದ ಮಹಿಳಾ ಕಾವ್ಯ' - ಒಂದು ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಕವಯತ್ರಿಯರು ತಮ್ಮ ನೋವು-ನಲಿವು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಕವನಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಂದಿಸಿರುವುದನ್ನು ಲೇಖಕಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆ, ವರ್ತಮಾನದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಕವನಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ಕವಯತ್ರಿಯರ ದಿಟ್ಟತನದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತೂ ಅವರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

"ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ" ಲೇಖನದಲ್ಲಿ 'ಕರ್ನಾಟಕ ನಂದಿನಿ' ಪತ್ರಿಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ ನಂಜನಗೂಡು ತಿರುಮಲಾಂಬಾರವರ ಬಗೆಗೆ, ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಶ್ಯಾಮಲಾದೇವಿಯವರಂತಹ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, ವಾರಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಾಳಿರುವ ಧೋರಣೆ ಕುರಿತು ಹಾಗೂ ಕೆಲವು 'ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿಯೇ' ಎಂಬ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ 'ಗೃಹಶೋಭಾ'ದಂತಹ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಬೌದ್ಧಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸದೇ ಕೇವಲ ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಫ್ಯಾಶನ್‌ಗಳೆಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತವೆಂದು ಆಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೂ ಅವರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ 'ಮಾನಸ, 'ಅಚಲ' ಹಾಗೂ 'ಸಮತಾ ವಾರ್ತಾ ಪತ್ರ'ದಂತಹ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಲೇಖಕಿಯ ಅಳಲು. ಆಕಾಶವಾಣಿಯೂ ಮಹಿಳಾ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಚಿತ್ರರಂಗವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅಬಲೆ ಹಾಗೂ ಪರಾವಲಂಬಿ ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲದೇ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಹಾಗೂ ಅಶ್ಲೀಲ ದೃಶ್ಯಗಳಿಂದ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಣಾಮವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲೂ ಹಲವಾರು ಚಾನೆಲ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಜಾಹೀರಾತುಗಳು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

"ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರ ಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯ - ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ"ಯಲ್ಲಿ ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿ ಹಾಗೂ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ನಗಣ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನೂ, ವಿವಾಹೇತರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸಿ ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗುಮಾನಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದನ್ನು ಪಾತ್ರಗಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲೇಖಕಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಗಾಮಿತ್ವವೇ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

"ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕತೆಗಳು - ಕೆಲವು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು" ಇದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅನೇಕ ಲೇಖಕಿಯರು ರಚಿಸಿದ ಕತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದ ಕತೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಶೀಲ, ಪಾವಿತ್ರ, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಂತಹ ಹಳಸಲು ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಜೋತು ಬೀಳದೇ ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಹಸನಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಲೇಖಕಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.

"ಸ್ತ್ರೀ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೃತಿಗಳಾಗಿ ಸೀತೆ-ರಾಮ-ರಾವಣ ಮತ್ತು ವಿಮುಕ್ತಿ" - ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಎಚ್. ವಿ. ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮನವರ ಸೀತೆ-ರಾಮ-ರಾವಣ ಮತ್ತು ವಿಮುಕ್ತಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಪ್ರಥಮಬಾರಿಗೆ ಮಹಿಳಾ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವಂತಹವುಗಳಾಗಿವೆ. ಕೌಸಲ್ಯೆ, ಸುಮಿತ್ರೆ, ಕೈಕೆ, ಸೀತಾ, ಊರ್ಮಿಳಾ ಹಾಗೂ ಮಂಡೋದರಿಯರು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾದವರು. ರಾಜ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೊಸೆಯರಾಗಿದ್ದರೂ ಸುಖ, ಸಂತೋಷ, ನೆಮ್ಮದಿಗಳು ಮರೀಚಿಕೆಯಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯರಾಗಿಯೇ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ರಾಮನಿಗೆ ಸೀತೆಗಿಂತ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನಂಬಿಸುವುದೇ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ರಾಮನವೇ ಎಂದು ಆಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೀತೆ ಸಿಡಿದು "ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧ ಎಂದೋ ಕಳಚಿ ಹೋಯಿತು. ಆತನ ಮುಖಾವಲೋಕನ ಮಾಡುವ ಆಸೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಯಾವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನಾಗಲೀ, ಆಣೆ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಮಾಡಿ ಏನನ್ನೂ ಪಡೆಯಬೇಕಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ತನ್ನವೇ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನಿಗಿದ್ದರೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ, ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಡಲಿ, ದೇವರ ಕಿಂಚಿತ್ ದಯೆಯಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು. ಹೆಣ್ಣಿನಂತೆ ಪರಾವಲಂಬನೆಯಲ್ಲಿ ನರಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ" ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಮನ ಕಲಕುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಮನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗ ಊರ್ಮಿಳಾ "ಅಣ್ಣ ಹೇಳಿದ ನೀವು ಮಾಡಿದಿರಿ! ನೀವೇನು ನಾಗರಿಕರಾದ ಮನುಷ್ಯರೋ,

ಕಿರಾತರೋ! ಒಬ್ಬ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕಳಾದ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರಲು ನಿಮಗೆ ಮನಸ್ಸಾದರೂ ಹೇಗೆ ಬಂತು? ಈ ಕೆಲಸ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಸೀತೆ-ರಾಮ-ರಾವಣ ಹಾಗೂ ವಿಮುಕ್ತಿ ಕೃತಿಗಳು ಹೇಗೆ ಓದುಗರನ್ನು ಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಲೇಖಕಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶೈಲಜಾ ಉಡಚಣರವರು "ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳು ಕೃತಿಕಾರ್ತಿಯರ ಸಮಗ್ರ ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಯ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಿರು ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಜೊತೆಗೆ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಮತೋಲನವಾದ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಹಿನ್ನಲೆಯ ಸಮಗ್ರ ಸತ್ವದ ಹೊಳಹು ಇಲ್ಲಿ ಹಣಿಕಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಲೇ ಒಂದು ಚಿಂತನಪರವಾದ ವಿಮರ್ಶೆ ಹಿತಮಿತವಾದ ಪುನರಾವಲೋಕನ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಸೋಂದಾ ಅವರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಅಧ್ಯಯನಶೀಲತೆ, ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಚಯ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕಿಯರ ಓದಿನ ಪರಿಶ್ರಮ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ" ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ. ವಸುಂಧರಾ ಭೂಪತಿ

ದಿನಚರಿ

ಒಬ್ಬ ಕಠಿಣ ಕೆಲಸಗಾರನು ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು.

'ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವೇನು' ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೇಳಿದರು.

'ನಾನೊಬ್ಬ ರೈತ' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ ಕೆಲಸಗಾರ.

'ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳಿವೆಯೇ?' ಕೇಳಿದರು ಡಾಕ್ಟರ್.

'ದೇವರು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿದ 10 ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 5 ಮಾತ್ರ ಜೀವಂತ ಇವೆ' ಉತ್ತರಿಸಿದ ಕೆಲಸಗಾರ.

'ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆಯೇ?'

'ಇಲ್ಲ, ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾಳೆ'.

'ಹೀಗೇನು! ಅವಳು ತನ್ನ ದಿನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಳೆಯುತ್ತಾಳೆ?'

'ಅವಳು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 4 ಗಂಟೆಗೆ ಏಳುತ್ತಾಳೆ. ನೀರು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಿಗೆ ತರುತ್ತಾಳೆ. ಬೆಂಕಿ ಮಾಡಿ ಮನೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಗೆಯುತ್ತಾಳೆ. ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಗಿರಣಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ಎರಡು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹತ್ತಿರದ ಪೇಟೆಗೆ ತರಕಾರಿ ಮಾರಲು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ತರಕಾರಿ ಮಾರುವಾಗಲೂ ಅವಳು ಕಸೂತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತರುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ'.

'ನೀನು ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೀಯಾ?'

'ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ಅವಳು 3 ಕಿ.ಮೀ. ನಡೆದು ಊಟ ತರುತ್ತಾಳೆ'.

'ಅದರ ನಂತರ?'

'ಅವಳು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಳೆ ತೆಗೆಯಲು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ನಂತರ ತರಕಾರಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಲು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ'.

'ನೀನೇನು ಮಾಡುತ್ತೀಯಾ?'

'ನಾನು ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರದ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡಲು ಮತ್ತು ಕುಡಿಯಲು ಹಳ್ಳಿಯ ಪುರುಷರ ಜೊತೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ'.

'ಅದಾದ ನಂತರ?'

'ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ'

'ಅವಳು ರಾತ್ರಿ ಊಟವಾದ ಕೂಡಲೇ ಮಲಗುತ್ತಾಳೆಯೋ?'

'ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಮಲಗುತ್ತೇನೆ. ಅವಳಿಗೆ 9-10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಕೆಲಸ ಇರುತ್ತದೆ'.

'ಆದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ'.

'ಹೌದು ನಿಜ! ಅವಳೇನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ'.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ - ಡಾ. ಅಮಾರ್ತ್ಯಾಸೇನ್‌ರವರ ಒಂದು ವಿಚಾರಧಾರೆ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೆಂಬುದು - ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಮಾನವ ಜೀವಿಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಆ ಸಮಾಜದ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಹಾಗೂ ಆ ಸಮಾಜದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರುವಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹಲವಾರು ಅಂಶಗಳು ಅಥವಾ ವಿಚಾರಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. (Key factors). ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳು ಆಯಾ ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಳೆಯುವಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ :

(1) ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ - ಶಿಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಮುಂತಾಗಿ

(2) ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಚಾರಗಳು (ನೋಟ) Sociological aspects

(3) ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರಗಳು - (Economic aspects)

(4) ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರಗಳು - (Political aspects)

(5) ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಚಾರಗಳು - (Technological aspects)

ಈ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಗುವಂತಹ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು 'ಜೀವನದ ಮಟ್ಟವನ್ನು' ನಿರ್ಧರಿಸುವ, Level of living and level of welfareನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಂತಹವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನತೆಯ ಒಟ್ಟಾರೆ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಕೆಲವೊಂದು ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳು "ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ" quantity ಸಿಗುವಂತಹವು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ (qualification) ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹವಾಗಿವೆ. ಈ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದಂತಹ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳು ಜೀವನದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡಲು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುವಂತಹದ್ದೇ ಆಗಿದೆ ಅಥವಾ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ : ಒಳ್ಳೆಯ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಈ ಚಿತ್ರಣ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ (natural elements) ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮೂಲಧಾತು or ವಸ್ತುವಾದವೆಂದರೆ

(1) ಜನಸಂಖ್ಯಾ ವಿವರಣೆಗಳು (demographic composition)
ಉದಾ : ಲಿಂಗಪ್ರಮಾಣ, ಮರಣ ಪ್ರಮಾಣ, ಜನನ ಪ್ರಮಾಣ, ಜೀವನಾವಧಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

(2) ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ರಚನೆ.

(3) ಆಸ್ತಿಯ ಹಂಚಿಕೆ/ಅಧಿಕಾರದ ಹಂಚಿಕೆ.

(4) ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಘಟನೆ

(5) ಗುಂಪು-ಗುಂಪಿನ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು - (Classes, Tribes, ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಜಾತಿಗಳು, ಧರ್ಮಗಳು ಮುಂತಾಗಿ)

(6) ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ರಚನೆ

(7) ವಿಶಾಲವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಲನೆ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಪಾತ್ರಗಳು - (Role Flexibility & Extent of Social mobility.)

ಯೂನಿಯನ್, ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸೇವಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು. ನೇರವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ತಲುಪುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಆಡಳಿತ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಕಾಣ ಸಿಗುವಂತಹವೇ ಆಗಿವೆ. (cultural elements)

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೌಲೀಕರಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, (ಗಾತ್ರ)ದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾ. : ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಷೇಧಗಳು, ಅಗೋಚರ ದುಡಿಮೆ, ಸೇವೆಗಳು, ಶೋಷಣೆಗಳು, ದೈಹಿಕ - ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆ ಇಂತಹ ಹಲವು ರೀತಿಯ ವಿಚಾರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ quantify ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡರೂ ಅವುಗಳನ್ನು, quantify ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳು (economic indicator's) ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಏರುಪೇರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತಹ ಅಂಶಗಳಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ : ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಳೆಯುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಸಮಾನತೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಡಾ. ಅಮರ್ತ್ಯಸೇನ್‌ರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. (regional imbalance). ಭಾರತ ರತ್ನ ಹಾಗೂ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಖ್ಯಾತ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮಿಮಾಂಸಕರಾದಂತಹ ಡಾ. ಅಮಾರ್ತ್ಯಸೇನ್‌ರವರು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ - ವರಮಾನಮುಖಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳಾದ ದೇಶಧ ಆಂತರಿಕ ಉತ್ಪನ್ನ, ಪ್ರತಿ ತಲಾ ಉತ್ಪನ್ನ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬಂಡವಾಳ, ಭೂ ಇಳುವರಿ, ಮುಂತಾದುವು, ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳಾದ ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಆರೋಗ್ಯ, ಶಿಶುಮರಣ ಪ್ರಮಾಣ, ತಾಯಂದಿರ ಮರಣ ಪ್ರಮಾಣ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಹಾಗೂ ದುಡಿಯುವ ವರ್ಗ ಮುಂತಾದುವುಗಳು. ಈ ಯಾವುದೇ ಸೂಚ್ಯಂಕ ಬಳಸಿಯೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ - ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟವು ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. (Regional impalance) ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಸಮಾನತೆ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಅಸಮವಾದ ವಿಭಾಗೀಕರಣದಿಂದಾಗಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ, ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಬಹುದು. ಉದಾ. : ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಲಿಂಗ ಪ್ರಮಾಣ, ಉದ್ಯೋಗ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು.

ಜನರ ಧಾರಣ ಶಕ್ತಿ :

ಡಾ. ಅಮಾರ್ತ್ಯಸೇನ್‌ರವರ ಪ್ರಕಾರ - ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದರೆ ಅಕ್ಷರ - ಆರೋಗ್ಯ - ಆಹಾರ - ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಜನರಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ 'ಅಭಿವೃದ್ಧಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಮೂರನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇನ್‌ರವರು "ಧಾರಣ ಶಕ್ತಿ" ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. (ಡಾ. ಬಿ. ಶೇಷಾದ್ರಿ, A.T.R. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ - 1998)

ಈ ಧಾರಣ ಶಕ್ತಿಯು ಮಹಿಳಾ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಬದುಕನ್ನು ದೂಡಲು ಅವಕಾಶಗಳು ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದಾಗ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ಜನರ ಬದುಕು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅಕ್ಷರ, ಆರೋಗ್ಯ, ಆಹಾರ ಮುಂತಾದ ಮೂಲಭೂತ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ, ಬಡ ಮಹಿಳೆಯರು ನೆಲೆಸಿರುವಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಧಾರಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ ವರ್ಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಧಾರಣ ಶಕ್ತಿಯ ವರ್ಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿಮೋಚನೆ ಇದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಇಂದು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಮಾನತೆ, ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಗಳು ವರಮಾನ ಮುಖಿಯೂ, ಲಿಂಗ ನಿರಪೇಕ್ಷವೂ ಪದಾರ್ಥವಾದಿಯೂ ಆಗಿವೆ. ಇಂತಹ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಗಳು ಖಾಸಗಿ ರಂಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ನೀತಿಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತ ವರ್ಗದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವಲ್ಲಿ

ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ಮಾನವಮುಖಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ಮಾನವ ಮುಖಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕ್ರಮಗಳು, ಜನಮುಖಿಯೂ, ಲಿಂಗ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ, ವ್ಯಕ್ತಿವಾದಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದುದಾಗಿದೆ. ಅಕ್ಷರ, ಆರೋಗ್ಯ, ಆಹಾರ ಮುಂತಾದುವು ಜನರಿಗೆ, ಕೆಳವರ್ಗಗಳಿಗೆ, ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮಗಳು ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಜನರ ಬದುಕನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬಲ್ಲವು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಸೆನ್‌ರವರು ಬಡವರ ಪರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳು, ಒಂದು ದೇಶದ, ಒಂದು ಸಮಾಜದ ವೇಗದ ಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ, ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ, ಈ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಾಪನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಎಸ್. ಎಂ. ಮಂಗಳಾ, ಮೈಸೂರು - 6

ಮೌನ ಮಾತಾದಾಗ

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಸರಿ ಎಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದು, ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ತರ್ಕಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರವಾಗಿ ಏನು ಬರೆದರೂ, ಹೇಳಿದರೂ ಬರಿ ಅಪಹಾಸ್ಯದ, ತಾತ್ಸರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನ ನಡೆಸಿದಾಗ ಮರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ತಾತ್ಸರ ಭಾವನೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಹೆಣ್ಣು ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ತಾಯಿಮನೆಯಿಂದ, ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯವರೆಗಿನ (ಗಂಡನ ಮನೆ) ದಾರಿಯೊಂದು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಅವಳು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಅಂಗವಾಗಬಾರದು. ಮಾನವ ಬಂಧನದ ಸರಪಳಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಬಂಧಿನಿಯಾಗಿ ಜೀವನ ಕಳೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ಈ ಸಮಾಜದ ವಾದ.

ಹಲವಾರು ಗಣ್ಯರು ಹೆಣ್ಣು ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು, ಎಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ವಾಸಿಸುತ್ತಾಳೋ ಅಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ವಿಹರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧ. ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗಿಂತ ಕೀಳು, ಅಸಹಾಯಕಳು ಎಂಬುದು ಈ ಸಮಾಜದ ಹೀನಭಾವನೆ. ಅವಳ ಮೇಲೆ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು "ಹೊರೆಯ ನೊಗ" ಏರಿಸಿ ಅವಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಠಿಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾನವೀಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನದ ಹಕ್ಕುಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬರಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಈ ಸಮಾಜದ ವರ್ತನೆ ಅವಳ ಪಾಲಿಗಿರುವ ಹಕ್ಕು ಬರಿ ಮೌನ, ತಾಳ್ಮೆ, ಸಮಾಜದ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬದುಕುವುದು, ಈ "ಸಮಾಜ" ಎಂಬ ಬಂಗಾರದ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವುದು, ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಳು ಎದುರಿಸಿದರೆ ಚಾರಿತ್ರ್ಯಹೀನಳಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೂಡ ಮಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವಳು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕೊಡುಗೆ ಕೊಡುವ ಬಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲವಂತಾಗಿದೆ. ಸಮನಾದ ಮಾನವೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಜೀವನ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಮೂರಬಟ್ಟೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂಧಕಾರವಾದ ಹಲವಾರು ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು (ಮೈಮೇಲೆ ಭೂತ ಬಂದಂತೆ, ದೇವರು ಬಂದಂತೆ, ದೇವದಾಸಿಗಳಂತೆ, ದೇವರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಗ್ನ ಮೆರವಣಿಗೆ) ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅವಳ ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾಲಡಿಯಲ್ಲಿ ತುಳಿದು, ಅವಳನ್ನು ಬಲಿಪಶುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ ಈ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು.

ಯಾಕೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಈ ಘೋರ ಅನ್ಯಾಯ? ಅವಳಿಗೂ ಈ

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಬದುಕುವ, ಅವಳಿಗೂ ಅವಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲವೆ? ಬರಿ ಭಾಷಣಗಳ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಹಸನವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಅವಳ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ?

ಭಾವನೆಗಳ ಪಾಶದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವ ಅವಳಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಿಗಿ ಬಂಧನಗಳು. ಅವಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಬರಿ ಅವಳ ಮನೆ, ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಯಾವುದೇ ಗಂಡಿನ ಸಾಧನೆಯ ಹಿಂದೆ ಹೆಣ್ಣು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ ಎಂದಾಗ ಅವಳನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಟ್ಟದರ ಹಿಂದೆ ಅವಳ ಕೈವಾಡವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಪವಾದ ಅವಳ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿ. ಎಂತಹ ಮಾನವೀಯತೆ ಇದೆ ಈ ಕುರುಡ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜದ ಕೆಟ್ಟ ನೋಟಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವಳ ಉನ್ನತ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮಾರಕವಾದ ಆಘಾತಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುವುದು ಒಂದಲ್ಲ ಹಲವಾರು. ಹೆಣ್ಣು ಗುಲಾಮಳಾಗಿ ಏಕೆ ಬದುಕಬೇಕು? ಅವಳು ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಗುವತನಕ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇಕೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ? ಅವಳಲ್ಲಿರುವ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಅವಳಿಗೇಕಿಲ್ಲ? ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಬಲಿಪಶುವಾಗಬೇಕು? ಅವಳ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಎಂದು? ಈ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯ ಎಂದು?

ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಉತ್ತರ "ಜಾಗೃತಿ". ಹೆಣ್ಣು ಜಾಗೃತಳಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟವಾದ ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಬೇಕು. ಈ ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳ ಸೀಮಾರೇಖವನ್ನು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶತ್ರುವಾಗಬಾರದು. ಯಾವುದೇ ಹೆಣ್ಣಾಗಲಿ, ಯಾರಿಗೇ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಲಿ, ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ ನ್ಯಾಯ ಗಳಿಸಬೇಕು. ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಲಿಸಬೇಕು. ನವ ಅರಣೋದಯದ, ದಿವ್ಯ ಹೊಂಗಿರಣಗಳಂತೆ ಕತ್ತಲು ಮೂಡಿರುವ ಅವರ ಬದುಕಲ್ಲಿ ನಳನಳಿಸಿ, ನಾರಿ ಕುಲದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ವಸಂತಕಾಲದ ಹೂಗಳಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಳಬೇಕು.

- ಸರಸ

REGD No. KRNA 324

BOOK-POST
PRINTED MATTER

ವಿಳಾಸ :
ಮಾನಸ
ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಸ್ತೆ
ಕಾಡುಗೋಡಿ
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 067